

Angol, német, francia

Kerekasztal beszélgetés a nyugati nyelvek tanulásáról

A lektorátuson — az idegen nyelvek oktatásáról szóló tájékoztatót folytatva — dr. Zánthó Róbert tanszékvezetővel, dr. Bernáth Árpáddal, Gyémánt Magdolnával és Tövisfalvi Bálint nyelv-tanárokkal az úgynevezett választható idegen nyelvek oktatásáról beszélgettünk.

— Itt is négy féléven keresztül kell a hallgatóknak valamilyen, szabadon választott nyugati nyelvet tanulniuk, a tanulmányi idő megegyezik az oroszéval — kezdte dr. Zánthó Róbert. Lektorátusunkon angol, német, francia és olasz nyelvek közül választhatnak a hallgatók. Azt is ók döntenek el, hogy kezdő vagy haladó szinten kívánják-e tanulni a választott nyelvet. Mentésitést azok kaphatnak, akiknek már van állami nyelvvizsgájuk, vagy pedig szakként tanulnak nyugati nyelvet a bölcsészkaron. Az oroszhoz hasonlóan szakszöveg olvasása, fordítása az órák anyaga. A negyedik félév előtt is lehet záróvizsgát tenni, s ha valaki már a megfelelő szintre jutott nem kötelező tovább tanulnia. A választás igen érdekes kérést mutat (ez a második év végén történik, jelentkezési lap alapján). Ha 15 egységnek ven-nénk az összes hallgatónkot, akkor kb. olyan — eléggé egészségtelen — irányokat kapnánk, hogy angol 10, német 3,5, francia 1,5 egység, az olasz elhanyagolható.

— Az angol nyelv ekkora népszerűségének mi lehet az oka? Ennyire könnyű lenne tanulni, vagy divat mostanában? Esetleg az egyetemisták tudatosan készülnek a pályájukra, és tudják, hogy a tudományos irodalom legnagyobb része megvan angolul.

Gyémánt Magdolna: — Elég nagy divat manapság angol tanulni, pedig például a jogászok számára a szakirodalom szempontjából előnyösebb lenne franciát vagy németet.

Dr. Zánthó Róbert: — Ami a beszélt nyelvet illeti — erről kevesebbet szoktak szólni — az angolnak a gyakorlati jelentősége sokkal kisebb hazánkban, sőt, Közép-Európában, mint mondjuk a németé. Erthetetlen a francia nyelv háttérbe szorulása is. Szegeden a középiskolában magas

szintű, jó színvonalú oktatás folyik ebből a nyelvből, és az alapok megszerzése meg is történik. Sajnos, a túlnyomó többség az egyetemen abbahagyja azt, amit a gimnáziumban tanul, és egy új nyelvet kezd el tanulni, amiből — jó esetben — megint megszerzi az alapokat, de többet nem; a két év heti két órája csak erre elég.

Tövisfalvi Bálint: — A nemzetközi tudományos élet nyelvét az angolt az utóbbi idők tanulmányai tették. A természet-tudományok területén a legfontosabb, így érthető, hogy a TTK-sok ezt választják. Furcsa dolog, de nem elhanyagolható, hogy a mai zenében az angol az uralkodó, a popzene pedig igen nagy befolyásoló tényező, több már, mint divat.

— Egyenletes-e a tudásszint az induláskor kialakult kezdő és haladó csoportokban? Milyen ütemben lehet haladni a tanulásban?

Dr. Bernáth Árpáddal: — A haladó csoportokkal kevés a probléma, oda általában gimnáziumi érettségivel jelentkeznek, így jól, gyorsan lehet fejlődni. A kezdőkhöz elég gyakran jelentkeznek nagyobb tudásúak, „ál-kezdők”, hogy ellazsálhassák a két évet. Ha rájövök, természetesen átirányítom őket a haladókhöz, de még így is vegyes marad a társaság, mert akik egy-két évig tanulták a nyelvet, még nem mehetnek a haladókhöz, a teljesen kezdő szint pedig már unalmas nekik. A heti két óra a nyelvtanuláshoz kevés, szinte lehetetlen eredményeket elérni, felmutatni. Akik fakultatívan választották a nyelvtanulást, sokkal szorgalmasabbak, jobban lehet velük dolgozni, mint azokkal, akik „kötelességből” csinálják.

Gyémánt Magdolna: — Jó lenne, ha már elsőtől taníthatnánk a nyelveket, és így a középiskolában megszerzett tudás nagy részét át tudnánk menteni. Ennek sajnos objektív akadályai vannak — terem- és emberhiány. A másik — sajnos szubjektív — akadály, hogy nagyon sokan abbahagyják annak a nyelvnek a tanulását, amiből már van alapjuk, és egy újat kezdenek. Ez nekik sem jó, hiszen amit gim-

náziumban tanultak — ha nem frissítik fel — el fogják felejténi, ugyanígy nem sokat ér nekik a két év kezdő szintű tanulás sem, ha beszélni, olvasni — fordítani szeretnének egy nyelven.

— Mi a helyzet a szakszöveg — beszélt nyelv viszonyában? Várható-e változások?

Gyémánt Magdolna: — A jogászoknál nagyon nehéz a szakszöveget tanítani, tanulni. Szinte lehetetlen elsajátítani a jogásznyelv csúres-csavarásait még az anyanyelven is, nehogy egy idegen nyelven.

Tövisfalvi Bálint: — A TTK-n például a matematikusoknál éppen fordított a helyzet. Néhány száz szó megtanulása után semmi gondjuk nincs. Egy áthidaló megoldás lenne a célszerűbb, egy tudományos igényű, de a rész-tudományok irányába nem túlságosan specifikált nyelv tanítását tartanám a legjobb megoldásnak.

Dr. Bernáth Árpáddal: — A bölcsészeknél szerencsés a helyzet szinte minden tanártól függ. „Szakszöveg” elnevezéssel ugyanígy taníthatja a legbonyolultabb filozófiai, esztétikai írásokat, mint a legegyszerűbb, tényleg hétköznapi nyelvet használó szépirodalmat.

Dr. Zánthó Róbert: — Akármelyik dologról is beszélünk — szakszöveg vagy beszélt nyelv — kellemes gondunk van: nagy az igény, és kicsi a lehetőség. A jövő évtől heti 3 órássá lesz az oktatás (valószínűleg), ez találkozik a hallgatók kívánságával. Még így is csak alapokat tudunk majd nyújtani, de reméljük, hogy szilárdabbakat, biztosabbakat, mint eddig. A technikai felszereltségünk már most megvan hozzá, csak teremre van szükség, és még néhány oktatóra.

A beszélgetés közben elhangzott, hogy sokan tanulnak nyelveket hazánkban, de kevesen tudnak. Érdekes lenne megvizsgálni, hogy miért nem tudunk nyelveket? A mai világban e nélkül már nehéz, egyre nehezebb boldogulni, mindenki tudja ezt. El is kezdik a nyelvtanulást, de egy idő után kényszerűségből, vagy a szorgalom hiánya miatt, vagy ki tudja, miért — leállnak.

MÓRO CZ KÁROLY

NEMZETKÖZI DIÁKNAP

A diákmártírok emlékére — akiket 1938. november 16-ról 17-re virradó éjszaka lőttek agyon a német fasiszták Prágában — az ENSZ november 17-ét Nemzetközi Diáknappá nyilvánította. Ez a nap a minden iránt érdeklődő, az eseményeket maga körül izgalommal és a változások iránti szenvedéllyel figyelő ifjú politológus bizonyosságként állít emléket Prága egykori diákmártírjainak.

Szegeden november 15-én, a Szegedi Orvostudományi Egyetem szemészeti klinikájának nagyelődőjében emlékeztek meg felsőoktatási intézményeink fiataljai a prágai diákokról. A Nemzetközi Diáknap ünnepi megnyitóját dr. Kiss Barnabás, a József Attila Tudományegyetem KISZ-titkára tartotta, majd dr. Vastagh Pál, a KISZ KB Intéző Bizottságának tagja mondott rövid beszédet a nemzetközi diáknapról, és az NDSZ 13. kongresszusa előkészületeiről számolt be. Az ünnepségen — melyen megjelentek a KISZ KB külügyi osztályának képviselői is — a Szegeden tanuló külföldi diákok adtak kulturális műsort, és színvonalas összeállítással léptek fel a tudományegyetem népitáncosai is.

A Nemzetközi Diáknap alkalmából kiállításon mutatták be hazájukat a külföldi diákok

A mongol diákok zenés műsorának egy pillanata

Az erzőtáncos tánc- és zenebemutató nagy sikert aratott

A diáknapot késő estébe nyúló zenélés-éneklés tette még emlékeztetőbbé (Fotók: Varga Csaba)

Főiskolai Napok

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán november 13-án és 14-én rendezték meg az immár hagyományossá vált Főiskolai Napokat. — A rendezvénysorozat 13-án, délután az ünnepi tanácsüléssel vette kezdetét. A tanácsülésen először nyugdíjba vonuló főiskolai oktatókat búcsúztattak. Dr. Czimer László főiskolai docens (fizikai tanszék), dr. Véghné dr. Varga Izabella főiskolai docens (biológia tanszék), Császi Sándorné adjunktus (testnevelési tanszék) és Poberay Györgyi adjunktus (matematikai tanszék) nyugdíjba vonulásuk alkalmából, szakmai és pedagógiai munkájuk elismeréseként a „Kiváló munkáért” kitüntetést kapták, amelyet dr. Moholi Károly főiskolai főigazgató adott át.

Ezt követően Pataj Mihály, a rajz tanszék vezetője tartotta meg főiskolai tanári székfoglalóját.

November 14-én került megrendezésre a tudományos diákköri konferencia, amelyen a diákok nyolc szekcióban olvasták fel dolgozataikat. A konferencián a rendező tanárképzős hallgatókon kívül a Bajai Tanítóképző Főiskola, a budapesti Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola, a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola, a szegedi Elelmiszertanári Főiskola, az egeri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola, a JATE, a potsdami Karl Liebknecht Pedagógiai Főiskola, a kecskeméti Óvónőképző Intézet, a krakkói Pedagógiai Főiskola, a nyitrai Pedagógiai Főiskola, a Pécsi Tanárképző Főiskola, a szarvasi Óvónőképző Intézet és a SZOTE diákjai vettek részt.

A nyolc szekcióban összesen 106 dolgozatot olvastak fel, ezek közül 84 dolgozat a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola diákjai

munkájának eredményeként született. Mivel az egyes szekciókban csak kétvétenként, az országos diákköri konferenciákat követően osztanak ki díjakat, a zsűri a külföldi, valamint a hazai, nem szegedi főiskolai tanárképzős hallgatók munkáit nem értékelte hivatalosan, csupán észrevételeit, javaslatát közölte. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói számára kétféle díjazás volt. A legjobb dolgozatok íróit az Országos Tudományos Diákköri Konferenciára delegálták (ezzel együtt a Főiskolán belüli versenyben első helyezést értek el), míg a többi dolgozatíró helyi díjazásban részesült. A 84 főiskolai dolgozat közül a zsűri 43-at javasolt az országos konferencián való részvételre, további 11 dolgozatnál pedig ezt bizonyos adólgózáshoz kötötte. E döntés alapján a következő hallgatók munkái kerülnek az országos konferenciára: Páli Marianna, Csirke Erzsébet, Miklós Edit, Tóth Zsolt, Hamar Csaba, Farkas Zoltánné (pedagógiai szekció); Lóvei Györgyi, Bodor Ágnes (átdolgozással), Nyikos Edit (átdolgozással), Kurdiics Erika (átdolgozással), Karsai István, Szórád Zsuzsa (átdolgozással), Darida Sarolta (átdolgozással) — (pszichológia, közművelődés szekció); Lázár Mihály, Cselőtei Éva, Kalmárné Szász Julianna (átdolgozással), Kerekes Irén, Prjevara János, Sipiczki Iona, Szűgyiné Mezey Julianna (átdolgozással), Bakos Erzsébet, Varga Ferenc, Balázs Katalin, Váci Margit (átdolgozással), Mák István (marxizmus, történelem szekció); Odórics Ferenc, Kolozsi Ildikó, Uhrin Mária (átdolgozással), Szalay Sándor, Deákne Tóth Veronika (átdolgozással), Újszászi Éva, Zsiros Márta, Bundula Marcella (átdolgozással) — (irodalom, művészetek, néprajz szekció); Gal-

góczy Zsófia, Nagy Katalin, Kéri Laura, Rácz Erika, Gyuricza Péter, Nagy Mária, Takács Rózsa, Rózsa Zsuzsanna (nyelvészet szekció); Juhász András, Juhász Katalin, Nacs Gábor — Horváth Pirokska, Szalma Elemér, Bódor Tibor — Pflaum Mária (biológia szekció); Csapó Tamás, Varga Edit, Kispálné Vigh Ildikó, Varga Sándor, Lévai Magdolna, Ilvószky Árpád, Szabó János, a III. évfolyam munkacsoportja (földrajz, testnevelés szekció); Kollár Ágnes (fizika, mezőgazdaság, oktatástechnológia, tantárgypedagógia szekció).

A Főiskolai Napok keretében két alkotóköri rendezvényt bonyolítottak le, november 14-én, délután.

A rajz, művészettörténeti tanszék „Mini Galéria”-jában a Képzőművészeti Alkotókör kiállítását rendezték meg, amelyet Lelkes István adjunktus nyitott meg. A fotókat, kollázsokat, grafikákat, érmeiket, tűzománcokat, textil-mintákat, stb. kiállító tizenhét főiskolás alkotó közül hárman — Beke Mária, Székely Julianna, Lebó Ferenc — megosztva kapták meg az 1800 forintos pályadíjat, míg Holler Lászlót a zsűri külön könyvjutalomban részesítette. A díjakat Pataj Mihály, a rajz tanszék vezetője adta át.

A másik alkotóköri rendezvény keretében az Enek-zene Előadói Diákkör adott hangversenyt J. S. Bach, J. Cr. Bach, Bartók, Beethoven, Debussy, Gershwin, Hasse, Händel, Mendelssohn, Mozart, Offenbach, Schubert és Vivaldi műveiből.

(A november 13-án, az újszegedi Sportszarnokban megrendezett főiskolai spornapról szóló „tudósításunkat” „Ovisok a sportban” címmel Olvasóink a 7. oldalon találhatják.)

B. GY.